

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie pt. „Aktywne włączanie młodzieży: walka z bezrobociem i ubóstwem”

(2010/C 137/01)

RADA ORAZ PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

1. PRZYPOMINAJĄC O:

Politycznym tłem przedmiotowej kwestii przedstawionym w załączniku do niniejszej rezolucji, a zwłaszcza:

- o rezolucji Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) ⁽¹⁾,
- o decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1098/2008/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010);

2. MAJĄC NA UWADZE FAKT, ŻE:

- jedną z wartości, na których opiera się Unia Europejska, jest solidarność. A zatem nieodłącznym celem europejskich modeli społecznych jest spójność gospodarcza i społeczna,
- aktywne włączanie młodzieży wymaga jednocześnie odpowiedniego wspierania dochodu, rynków pracy sprzyjających integracji społecznej, a także tworzenia dostępu do dobrych jakościowo usług,
- nie udało się osiągnąć celów strategii lizbońskiej, w tym celów Europejskiego paktu na rzecz młodzieży, czyli stworzyć do 2010 roku lepszych i liczniejszych miejsc pracy oraz zlikwidować ubóstwa, należy więc dalej pracować na rzecz realizacji tych celów,
- negatywny wpływ kryzysu ekonomiczno-finansowego na wzrost gospodarczy i zatrudnienie szczególnie odczuwają grupy będące w trudniejszej sytuacji lub zagrożone wykluczeniem, np. młodzież, gdyż rośnie panujące wśród nich ubóstwo,

- jedną z głównych metod zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego jest zatrudnienie. Europa potrzebuje wyższej produktywności i lepszego jakościowo zatrudnienia. Tymczasem odnotowywany wśród młodzieży poziom ubóstwa pracujących (10 %) ⁽²⁾ dowodzi, że nie wszystkie miejsca pracy gwarantują dostateczne bezpieczeństwo,
- bezrobocie wśród młodzieży osiągnęło szczególnie niepokojący poziom: w Unii Europejskiej bezrobotna jest co piąta osoba w wieku poniżej 25 lat. Ponadto co piąta osoba w wieku od 18 do 24 lat jest zagrożona ubóstwem ⁽²⁾,
- wyzwania natury demograficznej wynikające ze starzenia się społeczeństw wymagają rozwiązania międzypokoleniowego oraz międzypokoleniowego dialogu i takiej solidarności;

3. UZNAJĄC, ŻE:

- pełne wykorzystanie potencjału młodzieży leży w społeczno-gospodarczym interesie Unii Europejskiej,
- w związku z tym nieodzownie należy zadbać o włączenie społeczne młodzieży i o jej równe szanse, ponieważ umożliwi jej to aktywne i równe uczestnictwo w życiu gospodarczym, społecznym, demokratycznym i kulturalnym; szczególnie uwagę należy przy tym zwrócić na młodzież o mniejszych szansach,
- bezrobocie, ubóstwo, wykluczenie społeczno-ekonomiczne oraz wszelka dyskryminacja utrudniają młodzieży osiągnięcie dobrobytu i mogą powstrzymywać ją od aktywnego udziału w życiu społecznym. Podstawową metodą redukcji ubóstwa, polepszania jakości życia i zwiększania spójności społecznej są: skuteczniejsze włączanie młodzieży w życie społeczne, jej pełna i aktywna obecność na rynku pracy, a jednocześnie lepszy dostęp do dobrej jakościowo edukacji oraz do odpowiedniej i lepiej ukierunkowanej ochrony socjalnej i usług społecznych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009.

⁽²⁾ Źródło: Eurostat, europejskie badanie dochodów i warunków życia (wiek: 18–24).

— inwestowanie w młodzież, która jest podstawowym źródłem wzrostu gospodarczego i podaży pracy, oraz sprzyjanie włączeniu społecznemu młodych ludzi pomogłyby w tworzeniu bardziej spójnego społeczeństwa, w którego życiu wszyscy młodzi ludzie mieliby równą szansę uczestniczyć;

4. WYZNACZAJĄ NASTĘPUJĄCE CELE OGÓLNE:

— ułatwić młodzieży dostęp do rynku pracy oraz stworzyć szanse bezpieczniejszego zatrudnienia na niedyskryminacyjnych warunkach,

— zapewnić lepszy dostęp do dobrej jakościowo edukacji oraz ułatwić płynne wchodzenie na rynek pracy: po okresie kształcenia czy szkolenia lub po okresie bezrobocia czy bierności zawodowej,

— ułatwić godzenie życia prywatnego, rodzinnego i zawodowego,

— zapobiegać ubóstwu i wykluczeniu społecznemu młodzieży, a także przenoszeniu się tych problemów z pokolenia na pokolenie;

5. USTANAWIAJĄ NASTĘPUJĄCE ZASADY PRZEWODNIE:

— zasadę równości szans, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki płci oraz młodzieży o mniejszych szansach,

— zasadę zaangażowania wszystkich stosownych podmiotów szczebla lokalnego, regionalnego, krajowego i unijnego,

— należy zaakcentować rolę usystematyzowanego dialogu w dziedzinie współpracy na rzecz młodzieży, a zwłaszcza wyniki obecnego cyklu, którego przedmiotem jest zatrudnienie młodzieży;

6. PODKRĘSLAJĄ, ŻE:

Jak zaznaczono w odnowionych ramach europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018), przyjętych przez Radę w dniu 27 listopada 2009 r., osiągnięcie celów wyznaczonych w przedmiotowym obszarze wymaga podejścia dwutorowego, łączącego:

— konkretne inicjatywy w dziedzinie polityki młodzieżowej,

oraz

— inicjatywy włączające problematykę młodzieżową do innych stosownych obszarów polityki;

7. W ZWIĄZKU Z POWYŻSZYM ZGADZAJĄ SIĘ, ŻE:

W kontekście włączania problematyki młodzieżowej do innych stosownych obszarów polityki – z uwzględnieniem wartości dodanej, jaką niesie polityka młodzieżowa – działania odnoszące się do aktywnego włączania młodzieży powinny się skupiać przede wszystkim na dwóch konkretnych obszarach wskazanych w odnowionych ramach współpracy: obszarze kształcenia i szkolenia oraz obszarze zatrudnienia

i przedsiębiorczości. W związku z tym szczególnie ważne są poniższe kwestie:

(i) promowanie – w celu zwiększenia szans na zatrudnienie – kształcenia, szkolenia i uczenia się pozaformalnego, a to poprzez:

a) poszerzanie wiedzy, umiejętności i kompetencji młodych ludzi oraz dbanie o to, by były one dostosowane do potrzeb zmieniającego się rynku pracy i rozwijających się nowych sektorów zatrudnienia, poprzez rozwijanie w ramach gospodarki opartej na wiedzy sprawiedliwych, elastycznych i skutecznych systemów dobrego jakościowo kształcenia i szkolenia oraz poprzez uczenie się pozaformalne i pracę młodzieżową;

b) przeciwdziałanie przedwczesnemu kończeniu kształcenia i szkolenia i pełne uwzględnianie przy tym uwarunkowań społeczno-ekonomicznych,

c) promowanie uczenia się przez całe życie i korzystanie przy tym z wartości dodanej, jaką oferują technologie informacyjno-komunikacyjne,

(ii) zachęcanie do wchodzenia na rynek pracy po okresie kształcenia i szkolenia i zapobieganie tym samym bezrobociu i wykluczeniu społecznemu młodzieży, a to poprzez:

a) zapewnianie młodzieży możliwości rozwoju zawodowego,

b) zapewnianie młodym ludziom dobrych jakościowo usług doradztwa pomagających im podejmować decyzje o wchodzeniu na rynek pracy. Zasadniczą rolę w tym względzie mogą odegrać publiczne służby zatrudnienia oraz usługi doradcze i informacyjne dla młodzieży,

c) zwiększanie szans młodych ludzi na przyszłe zatrudnienie przez umożliwianie im zdobywania doświadczeń zawodowych w trakcie edukacji dzięki pośrednictwu pracy, stażom i praktykom zawodowym wspieranym zarówno przez sektor publiczny, jak i prywatny działające – o ile to możliwe – w partnerstwie, lub dzięki innym podobnym systemom,

d) uznanie wartości dodanej wolontariatu, który jest jedną z metod poszerzania umiejętności i kompetencji,

e) w stosownych przypadkach uznanie gospodarki społecznej za jedno ze źródeł ułatwiających podejmowanie szkoleń i wchodzenie na rynek pracy młodym ludziom o mniejszych szansach,

(iii) promowanie dobrego jakościowo zatrudnienia młodzieży poprzez:

a) poszerzanie dostępu młodzieży do stabilnego zatrudnienia i szczególne uwzględnianie przy tym osób o mniejszych szansach oraz uznanie, że kluczową rolę w tym zakresie odgrywa aktywna polityka rynku pracy,

- b) opracowanie zintegrowanych polityk *flexicurity*, zwiększających zarówno elastyczność rynku pracy, jak i bezpieczeństwo zatrudnienia oraz zapobiegających segmentacji rynku pracy,
- c) stymulowanie potencjału młodych ludzi, to znaczy ich umiejętności, talentów i motywacji, oraz zachęcanie młodych ludzi do mobilności zarówno geograficznej, jak i międzysektorowej,
- (iv) promowanie samozatrudnienia i przedsiębiorczości poprzez:
- a) sprzyjanie duchowi przedsiębiorczości wśród młodzieży oraz rozwojowi jej potencjału przedsiębiorczego przez odpowiednie kształcenie, szkolenie i programy mentorskie,
- b) ułatwianie mobilności i promowanie uczestnictwa młodych ludzi w sieciach młodych przedsiębiorców oraz uznawanie przedsiębiorstw zakładanych przez młodzież,
- c) zachęcanie do rozwijania gospodarki ekologicznej, po to by dalej zwiększać liczbę nowo powstających firm tworzonych przez młodych ludzi, czego efektem mogą być nowe możliwości pracy i nowe zawody,
- d) popieranie rozwoju młodzieżowych talentów, wyobraźni, kreatywności i innowacyjności w ramach uczenia się formalnego, pozaformalnego i nieformalnego,
- e) ułatwianie dostępu do stosownych usług i wspieranie nowo powstających firm tworzonych przez młodych ludzi, np. poprzez udostępnianie środków finansowych lub przygotowywanie planów działalności gospodarczej,
- (v) utrzymywanie, opracowywanie, a w stosownych przypadkach ustanawianie niezbędnych środków, które zapewnią dostęp do odpowiedniej ochrony socjalnej i dobrych jakościowo usług, w tym do opieki zdrowotnej, opieki nad dziećmi oraz dodatków mieszkaniowych, a zwłaszcza ulepszanie usług społecznych skierowanych do młodych rodzin,
8. ZGADZAJĄ SIĘ RÓWNIEŻ, ŻE:
- należy w pełni wykorzystać instrumenty dostępne w ramach otwartej metody koordynacji w dziedzinie współpracy na rzecz młodzieży, zarówno aby wesprzeć prace polegające na włączaniu problematyki młodzieżowej do innych stosownych obszarów polityki, jak i realizować konkretne inicjatywy w dziedzinie polityki młodzieżowej,
9. ZWRACAJĄ SIĘ ZATEM DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI – W ZWIĄZKU Z KWESTIAMI OKREŚLONYMI W PKT 7 POWYŻEJ – BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:
- opracowały metody komunikacji i współpracy z przedstawicielami innych stosownych dziedzin i działów politycznych (zarówno w poszczególnych instytucjach UE i między nimi, jak i w państwach członkowskich) i zwróciły przy tym szczególną uwagę na działania podejmowane w ramach otwartej metody koordynacji w innych obszarach, zwłaszcza w obszarze ochrony socjalnej i włączenia społecznego, edukacji i zatrudnienia,
  - zachęcały do uznawania nauki pozaformalnej i nieformalnej, które uzupełniają edukację formalną i odgrywają użyteczną rolę w skutecznej integracji społecznej i gospodarczej młodych ludzi, zwłaszcza młodzieży o mniejszych szansach. W tym kontekście szczególnie ważne są: podejmowanie pracy z taką młodzieżą przez osoby zajmujące się problematyką młodzieżową oraz udział w programie „Młodzież w działaniu”,
  - promowały metody uczenia się od siebie nawzajem oraz wymianę sprawdzonych rozwiązań, np. w drodze seminariów na wysokim szczeblu czy posiedzeń grup eksperckich na tematy związane ze społeczną integracją młodzieży i jej pełną obecnością na rynku pracy. W związku z tym należy skutecznie upowszechniać rezultaty takich działań, korzystając w stosownych przypadkach z istniejących platform,
  - skutecznie korzystały z dostępnych w UE środków finansowych – zwłaszcza ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz z innych stosownych funduszy i programów UE, takich jak Progress – by wspierać włączanie społeczne młodzieży drogą kształcenia, szkolenia lub zatrudnienia oraz walczyć z bezrobociem i ubóstwem,
  - nadal wspierały i promowały interdyscyplinarne badania odnoszące się do młodzieży i warunków jej życia, uwzględniając przy tym otoczenie społeczno-gospodarcze oraz to, jakie szanse i przeszkody względem włączenia społecznego i szans na zatrudnienie niesie ono ze sobą,
  - zadbały, by istniejące wskaźniki uwzględniały aspekt młodzieżowy, i w ten sposób można było gromadzić i analizować dane o aktywnym włączeniu młodzieży oraz o walce z bezrobociem i ubóstwem, a państwa członkowskie mogły w świetle swoich osiągnięć dokonywać ich oceny porównawczej,
  - utworzyły odpowiednie mechanizmy pozwalające monitorować i oceniać wyniki działań określonych w pkt 7, wykorzystując w szczególności sprawozdanie UE na temat młodzieży;

10. PODKREŚLAJĄ PONADTO, ŻE W KONTEKŚCIE KONKURENCYJNEJ, ZRÓWNOWAŻONEJ EUROPY SPRZYJAJĄCEJ WŁĄCZENIU SPOŁECZNEMU WAŻNE JEST, BY:

- uznać, że młodzi ludzie w kluczowy sposób przyczyniają się do inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, który jest niezbędny dla przyszłego dobrobytu Europy,
  - zapewnić pełny udział polityki młodzieżowej – obejmującej takie obszary, jak mobilność, zaangażowanie, uczenie się pozaformalne i nieformalne, wolontariat i praca z młodzieżą – w realizacji strategii Europa 2020,
  - uznać, że przedmiotowa problematyka ma charakter przekrojowy, i dlatego promować:
    - polityki pomagające młodzieży wchodzić na rynek pracy i sprzyjające jej włączeniu społecznemu,
    - polityki wyposażające młodzież w umiejętności i kompetencje potrzebne do odegrania przypisanej jej roli w gospodarce opartej na wiedzy i w społeczeństwie przyszłości.
-

ZAŁĄCZNIK

TŁO POLITYCZNE

1. Artykuł 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w myśl którego Unia ma kompetencje do prowadzenia na szczeblu europejskim działań mających na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań państw członkowskich m.in. w dziedzinie kształcenia, szkolenia zawodowego, młodzieży i sportu.
2. Europejska strategia zatrudnienia, przedstawiona w konkluzjach z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w Luksemburgu w dniach 20–21 listopada 1997 r. ⁽¹⁾.
3. Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie włączenia społecznego młodzieży ⁽²⁾.
4. Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie społecznej integracji młodzieży ⁽³⁾.
5. Konkluzje Rady z dnia 5 grudnia 2007 r.: Wspólne zasady wdrażania modelu *flexicurity* ⁽⁴⁾.
6. Konkluzje Rady z dni 5–6 grudnia 2007 r. w sprawie perspektyw europejskiej strategii zatrudnienia w kontekście nowego cyklu strategii lizbońskiej ⁽⁵⁾.
7. Konkluzje Rady Europejskiej z wiosennego posiedzenia w dniach 13–14 marca 2008 roku ⁽⁶⁾, w których podkreślono, że ważne jest, by zwalczać ubóstwo i wykluczenie społeczne, promować aktywną integrację oraz zwiększać możliwości zatrudnienia wśród osób najbardziej oddalonych od rynku pracy, zwłaszcza wśród młodzieży.
8. Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie integracji społecznej młodych ludzi o mniejszych szansach ⁽⁷⁾, w której to rezolucji stwierdzono, że bezrobocie, ubóstwo, słaba kondycja zdrowotna, wykluczenie kulturalne, społeczne i gospodarcze oraz wszelkie rodzaje dyskryminacji utrudniają młodzieży osiągnięcie dobrobytu i mogą powstrzymać ją od aktywnego udziału w życiu społecznym.
9. Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1098/2008/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) ⁽⁸⁾.
10. Konkluzje Rady z dni 16–17 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych zasad aktywnej integracji na rzecz skuteczniejszego zwalczania ubóstwa ⁽⁹⁾, w których to konkluzjach stwierdzono, że aktywne włączenie wymaga jednocześnie odpowiedniego wsparcia dochodu, rynków pracy sprzyjających integracji społecznej oraz dostępu do dobrej jakości usług.
11. Konkluzje Rady z dnia 9 marca 2009 r. w sprawie nowych umiejętności w nowych miejscach pracy. Przewidywanie wymogów rynku pracy i potrzeb w zakresie umiejętności oraz ich wzajemne dopasowywanie ⁽¹⁰⁾.
12. Konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram Europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia ⁽¹¹⁾.
13. Konkluzje Rady z dnia 8 czerwca 2009 r. pt. „Usługi socjalne jako narzędzie aktywnej integracji, zwiększenia spójności społecznej i obszar potencjalnego zwiększenia zatrudnienia” ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ SN 300/97.

⁽²⁾ Dz.U. C 374 z 28.12.2000.

⁽³⁾ Dok. 9601/04.

⁽⁴⁾ Dok. 15497/07.

⁽⁵⁾ Dok. 15813/07.

⁽⁶⁾ Dok. 7652/08.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 141 z 7.6.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 298 z 7.11.2008, s. 20.

⁽⁹⁾ Dok. 15984/08.

⁽¹⁰⁾ Dok. 5927/09.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽¹²⁾ Dok. 10052/09.

14. Konkluzje Rady Europejskiej z czerwca 2009 roku ⁽¹⁾, w których przedstawiono wyniki nieformalnego szczytu UE w sprawie zatrudnienia zorganizowanego w Pradze w maju 2009 roku i w których stwierdzono, że jednym z najważniejszych priorytetów pozostaje walka z bezrobociem.

  15. Konkluzje Rady Europejskiej z października 2009 roku ⁽²⁾, w których podkreślono, że wobec stale pogarszającego się stanu zatrudnienia należy między innymi promować politykę aktywnego włączenia społecznego.

  16. Rezolucja Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) ⁽³⁾.
-

⁽¹⁾ Dok. 11225/1/09 REV 2.

⁽²⁾ Dok. 15254/1/09 REV 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009.